

naar det saa kun kan ske derved, at Staten forcerer Dyrkerne Tolden, kan jeg ikke se rettere, end at man bør fra Statens Side arbejde hen til at forhindre denne Dyrknings Øriben videre om sig her i Landet.

Winther: Naar jeg med Hensyn til det foregaaende Lovforslag har udtalt mig, da er det, fordi den Betragtningmaade, som gjør, at jeg modsætter mig det foreliggende Lovforslag, er den samme, som maatte bringe mig til paa enhver Maade at modsætte mig det foregaaende. Jeg har ogsaa i den Betænkning, der især blev afgiven af Toldudvalget, antydet mit Standpunkt i saa Henseende. En Del af det, jeg havde ønsket at sige, er bleven sagt af de ærede Rigsdagsmænd for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Mørk) og Aarhus Amts 3die Valgkreds (N. Jensen) og Noget af det tilbørlig af den ærede Rigsdagsmand for Bornholms Amts 1ste Valgkreds (Kofod); men der er en Side af denne Sag, som jeg dog ogsaa vil skænke en Smule Opmærksomhed. Det er navnlig § 4 og det Plageri, der af denne Paragraf vil opstaa for Befolkningen, som jeg vil omtale. Man tænke sig saaledes den Anmeldelse, der skal gjøres! Naar en Mand er saa uheldig at komme lidt for sild med sin Anmeldelse, kommer han ind i en meget uheldig Stilling, hvis hans Axl skulde slaa fejl, og naar han nu har gjort denne Anmeldelse, skal der komme en af Staten lønnet Landinspektør hen og maale og trave om i hans Marker; saa skal han senere passe paa, at han ikke, desuden han s. Gr. ikke ganske nøjagtig har opgivet Alet, hvad han har beplantet. — han kan saaledes leie af en Mand et Stykke Land, som han vil dyrke — bliver betragtet som en Bedrager lige overfor Statskassen. Jeg vil spørge, om det ikke er en Fristelse til at fremelske Bedragerier eller Forsøg paa Bedragerier her i Landet at binde Afgiften ikke til Cieren, men til Leieren. Er det ikke en Maade, hvorpaa der kan ske Underløb? At Staten for at faae en lille Indtægt lægger en Snare for Folks Moralitet, dette forekommer mig dog at være et Moment, som man ikke kan undlade at tage Hensyn til ved Indførelsen af denne Skat. Der bliver et nyt embedsmandigt Tilsyn og Indgriben i Befolkningens Bedrift, hvilket dog er i højeste Grad utaalagtigt i et Land, hvor det hedder sig, at der skal være fri Næring. Dette er kun en enkelt Side af Sagen; men ved Siden deraf er der fremhævet andre Punkter, hvortil jeg vil knytte et Par Bemærkninger. Foreløbig er det jo bekendt, at denne Afløsing af Tobak er en rent forvindende Størelse her i Landet, og den har ikke nogen saadan Betydning for Finantterne, at man af den Grund skulde ønske at gjøre noget Afbrot i Borgernes frie Virksomhed. Dersom det nu endelig skulde vise sig, at Tobaksavlens, hvis man forhøiede Tobakstolden, skulde udbrede sig betydelig, Herre Gud,

saa kunde man jo vente saa længe og se det først; man kunde jo, som man siger, lade være at tage Hatten af, før man ser Manden. Vi have havt andre Tilfælde med Hensyn til Toldbestatning, hvor man tog Forholdsregler ved saadanne extraordinære Leiligheder. Der er Maange, der kunne huske Østergivelsen af et vist Beløb, som en Mand fik af den erlagte Tobakstold. Jeg tror, at der endnu ikke er nogen som helst Nødvendighed tilstede for at paalægge denne Afgift, og derfor forekommer det mig, da Forslaget især har forskjellige Mlemper, at man ikke behøver at indføre denne Afgift saa tidlig. Jeg vil for min Part aldrig stemme for en saadan Afgift; men selv de, der i saa Henseende have en anden Mening, kunde synes det mig, give Tid og vente, indtil man faae, om det var værd at udsætte sig for de forskellige Mlemper, der ere forbundne med denne Bestatning, indtil der kunde komme noget Klæffeligt ind i Statskassen, eller for at bevare denne for store Tab. Det ærede Medlem for Odense Amt 3die Valgkreds (N. Andersen) som nylig talte, havde for Omhu for gjennem Lovgivningen at lære Folket, hvad det skulde dyrke, nemlig at det ikke skulde dyrke Noget, der ikke kan betale sig. Jeg er af en anden Mening; det forekommer mig at være det Rigtigste, at man lader Folk arbejde paa den Maade, som de synes bedst om, og som de finde, at de kunne staa sig ved, og ikke have denne landsfaderlige Omforg for at fige Folk i Potterne, saaledes som her foreslaas. Det er Noget af det værste Possegeri man kan tænke sig, der vil udvikle sig ved en Lov af denne Bestaffenhed. — Der er imidlertid endnu et andet Punkt, som jeg fortlig skal berøre. Der har mange Gange under Behandlingen af Toldloven været udtalt levende Ønsker om, at man kunde bestatte de forskellige Gjenstande efter deres Værdi; men man er vegen tilbage derved og er kun gaaet ind derpaa i ganske enkelte Poster, fordi der vilde kræves et saa stort Toldopbeholdelsapparat dertil, at Indtagterne vilde opsluges af de dermed forbundne Udgifter. Men her er et Tilfælde, hvor man virkelig kan sige, at man kommer til at lægge Tolden paa de simple Sorter; thi det er aabenbart, at den Tobak, der dyrkes her i Landet, vil være simpelt Tobak. Jeg har ikke hørt Nogen, der turde paastaa det Modsatte. Men dersom dette er Tilfældet, antager jeg, at Tritagelsen for Skat her ikke vil have nogen stor Indflydelse paa at forhindre Indførelsen af fine Tobaksorter, men derimod maasse nok noget paa de simple Sorter. Naar man nu altsaa tillader denne Dyrkning, bevirker man, at den fatige Mand, der ikke har Naad til at ryge de fine Tobaksorter, kan faae sin Tobak maaste lidt billigere end den fine Mand, der kan faae sin Havannacigar til 1 Rd. Det er en Betragtning, man ogsaa kan gjøre gjældende; lader os se, om det er sandt, at man gjerne ønsker en Bestatning efter Værdien. Jeg tror, at de, der modsætte sig dette